

Ο Γιάννης Καλαμπόκης καταπιάνεται, μέσα από το προσωπικό του blog στην επίσημη ιστοσελίδα της ΕΣΚΑ, με ένα πολύ σοβαρό θέμα της εποχής μας.

Γεια και χαρά φίλες και φίλοι της ΕΣΚΑ και όχι μόνο...

Υπάρχει ένα θέμα που από καιρό ή μάλλον από πολύ καιρό ήθελα να γράψω, και πιο συγκεκριμένα από την εποχή που ήμουν μαθητής. Το θέμα αυτό αφορά τον σχολικό αθλητισμό ή πιο σωστά την ανυπαρξία του σχολικού αθλητισμού στη χώρα μας.

Τα καλοκαίρια τυχαίνει να πηγαίνω σε διάφορα καμπ που διοργανώνουν ομάδες, επαγγελματίες παίκτες, προπονητές, δήμοι και άλλοι φορείς, με σκοπό την ώθηση των νέων παιδιών στο μπάσκετ και την ατομική τους βελτίωση. Σαν ομιλητής έχω έρθει αντιμέτωπος αρκετές φορές με την εξής ερώτηση: «πως μπορούμε να συνδυάσουμε τον αθλητισμό (βλέπε μπάσκετ) με τα μαθήματα ή τις σπουδές μας;»

Γύρω στην ηλικία των 8-10 τα παιδιά ζητούν από τους γονείς τους να τους γράψουν σε έναν σύλλογο προκειμένου να συνεχίσουν αυτό που κάνουν με την παρέα τους στη γειτονιά ή στο πάρκο. Σε ένα πιο οργανωμένο περιβάλλον με κανόνες, ωράρια, συνεργασίες, κατεύθυνση από κάποιον προπονητή, πιστεύουν ότι θα έχουν την ευκαιρία να κυνηγήσουν το όνειρο τους.

Και για να συμβαδίσω λίγο με την εποχή, αντιστρέφω την παραπάνω παράγραφο, αφού ίσως οι λέξεις γειτονιά και πάρκο δεν είναι τόσο ρεαλιστικές πια. Γύρω στην ηλικία των 8-10 λοιπόν, οι γονείς ζητούν από τα παιδιά να βρουν ένα χόμπι ώστε να βγουν λίγο από το σπίτι, και αφού το δημοτικό δεν είναι τόσο απαιτητικό όσον αφορά το διάβασμα, να αντικαταστήσουν το play station, το facebook, το twitter και γενικότερα ό,τι αφορά παιχνιδομηχανές, υπολογιστές και social media με τον αθλητισμό, σε ένα χώρο ελεγχόμενο όπου θα μάθουν τα μυστικά του μπάσκετ, θα γνωρίσουν φίλους και ίσως μια μέρα γίνουν πρωταθλητές... Ας αφήσουμε όμως τους πρωταθλητές και ας ασχοληθούμε με τους αθλητές. Στον αθλητισμό έχουν δικαίωμα ΟΛΟΙ!!!

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, υπήρχαν σε κάθε δήμο πολλές ομάδες με αρκετά μεγάλο αριθμό ακαδημιών. Χωρίς συγκεκριμένους οικονομικούς πόρους και μόνο με τη βοήθεια και το μεράκι κάποιων που αγαπούν το μπάσκετ, οι ομάδες λειτουργούσαν, έπαιρναν μέρος στα τοπικά πρωταθλήματα και γίνονταν φωλιές παραγωγής παικτών ή και προπονητών. Ακόμη και σήμερα δηλαδή αυτό γίνεται αλλά ο αριθμός των ομάδων είναι κατά πολύ μικρότερος ενώ και τα παιδιά που ασχολούνται έχουν ελαχιστοποιηθεί.

Το 1987, όταν έγινε το μεγάλο «μπαμ» και η Εθνική Ελλάδος κατέκτησε το Ευρωμπάσκετ,

Μια συμβουλή....

Συντάχθηκε απο τον/την eska press
Δευτέρα, 04 Νοέμβριος 2013 15:30 -

όλη η Ελλάδα... γέμισε μπασκέτες. Πλέον, οι μπασκέτες αυτές δεν υπάρχουν με τις βάσεις τους να έχουν γίνει χώρος για γκράφιτι και τα στεφάνια να έχουν ξεχαρβαλωθεί. Τα σχολεία, τα οποία τότε είχαν-τουλάχιστον από-δύο μπασκέτες το καθένα, τώρα έχουν μια εντελώς διαφορετική εικόνα. Όπως και το μάθημα της γυμναστικής.

Το μάθημα της γυμναστικής στα σχολεία αποτελεί ένα ξεμούδιασμα των μαθητών, και ένα τρόπο να αυξήσουν το μέσο όρο στην βαθμολογία του τριμήνου. Οι γυμναστές σε κάποιες περιπτώσεις, μη διαθέτοντας τα μέσα, είναι αναγκασμένοι να αυτοσχεδιάσουν και συνήθως το αποτέλεσμα είναι οι μαθητές να πλήττουν, χάνοντας όποιο ενδιαφέρον είχαν γύρω από το συγκεκριμένο μάθημα.

Η προσφορά λοιπόν στους μαθητές από το μάθημα της γυμναστικής είναι σχεδόν μηδενική. Το πρωί μαθητής και το βράδυ αθλητής θα μπορούσε να είναι ο τίτλος. Περνάν τα χρόνια και τα παιδιά ενηλικιώνονται. Κάποιοι προοδεύουν στο σχολείο, κάποιοι άλλοι εξελίσσονται στα σπορ και μερικοί καταφέρνουν να είναι εξίσου καλοί και στα δύο. Το δίλλημα μεγάλο και η ηλικία κρίσιμη για το μέλλον και την σταδιοδρομία του κάθε νέου.

Ένα σύστημα που αναγκάζει ένα παιδί να διαλέξει και όχι να μπορεί να συνδυάσει είναι μάλλον άδικο. Η προτεραιότητα του καθενός διαφέρει και είναι αλήθεια πως δύσκολα μπορεί ένα παιδί 17 χρονών να διαχειριστεί μια τέτοια κατάσταση. Υπάρχουν χώρες που η μόρφωση και ο αθλητισμός λειτουργούν παράλληλα. Φυσικά και σε αυτό το σύστημα τα πράγματα δεν είναι εύκολα, διότι απαιτούνται πολλές ώρες μελέτης αλλά και προπόνησης. Η διαφορά είναι πως εκεί υπάρχει η υποδομή, υπάρχουν τα μέσα μα πάνω απ' όλα υπάρχει η διάθεση όχι να μπερδέψω κάποιον αλλά να τον διευκολύνω να πάρει μια απόφαση που δεν θα μετανιώσει αργότερα.

Κατά το λατινικό «Mens sana in corpore sano» (νους υγιής εν σώματι υγεί) που υιοθέτησαν οι αρχαίοι έλληνες και που υπερηφανεύονται οι νεοέλληνες, μάλλον έμεινε στους πάπυρους. Είναι εύκολο να ασπαστείς μια έννοια αλλά δύσκολο να την εφαρμόσεις. Ένας υγιής νους χρειάζεται ένα υγιές σώμα.

Θα μπορούσε σίγουρα η προσφορά του σχολείου να είναι μεγαλύτερη και πιο ουσιαστική σε αυτό το κομμάτι που είναι θεμελιώδες για την κοινωνία μας και που κάνει υπερήφανους τους Έλληνες και τον απανταχού Ελληνισμό.

Θα ήθελα πολύ να έχω μια ξεκάθαρη απάντηση ή κάποια συμβουλή να δώσω αλλά δυσκολεύομαι. Γονείς, συμβουλέψτε, στηρίξτε και καθοδηγείστε τα παιδιά σε αυτό που αγαπούν βαθιά. Το δικό τους ένστικτο αν συνδυαστεί με τη δική σας εμπειρία θα φέρει ένα

Μια συμβουλή....

Συντάχθηκε απο τον/την eska press
Δευτέρα, 04 Νοέμβριος 2013 15:30 -

ευτυχές αποτέλεσμα. Όσο για τους νέους, αφιερώστε ώρες για το πνεύμα σας, και θυσιάστε ώρες για το σώμα σας. Υπάρχουν πολλοί μεγάλοι αθλητές που έμειναν μικροί άνθρωποι...